

den Side, hvilket i det hele taget er mig en Gaade; men jeg er maaske ikke saa klartseende, at jeg kan se, hvad Motiver Social-Demokraterne have til deres Handlemaade. Jeg blev altsaa ikke overrasket ved at høre det ærede Medlems Udtalelser her om hans velvillige Stilling til Automobilkørslen. Men derimod skal jeg betro det ærede Medlem, at dersom vi ikke kunne faa disse Bestemmelser skærpede noget, ja, saa kan jeg nok sige, jeg er glad ved Loven, den trænge vi til, men saa maa jeg sige, at den er alt for slap paa mange Omraader. Det ærede Medlem var inde paa det Spørgsmaal, hvorfor en Mand ikke skulde have Lov til at køre med sit Automobil alle Vegne, og ankede over, at det fra anden Side var udtalt, at det var farligt at køre paa disse Veje, men for dem, der boede langt fra Hovedvejen, vilde det være det samme, som om det var forbudt. Det kan godt være, men saa kan jeg tænke mig, at man, for ikke at gaa til et bestemt Forbud, sagde, at hvis en Mand — jeg kan tage mig selv som Eksempel, jeg bor over en Mil fra en Landevej, som er 12 Alen fra Grøft til Grøft — vilde afbenytte et Lokomobil (Afbrydelse) — om Forladelse, Automobil, det er godt, det ærede Medlem retter mig, man er mere vant til at tale om Lokomobil end om Automobil, og derfor falder det lettere i Munden — saa skulde han have en Mand til at gaa foran sig, thi det vilde hjælpe uhyre meget. (Munterhed). Ja, ærede Medlemmer skulle ikke le ad det; Kendsgerningerne have alt for tydelig vist, at naar der blót gaar en Mand foran dette Køretøj, saa blive Hestene ikke bange, men dersom hele Personalet sidder oppe i Køretøjet, blive Hestene bange. Men Ulykken er, at der er en Del i denne Sal, som ikke kender til Kørsel paa Landet, og jeg fortænker dem ikke i, at de le ad det, de ikke have Forstand paa. En anden Bestemmelse, jeg ogsaa vilde sætte Pris paa at faa indført, er Forbud mod Nattekørsel. Det vil blive skæbnesvangert, hvis den skal tillades, for det er sikkert, at skulle vi ved Nattetide færdes ude paa Vejene med almindelige Køretøjer og saa møde et saadant Uhyre, der kommer med sine to Ildstråler, en paa hver Side, susende imod os, saa gad jeg nok vide,

hvor mange Heste her i Danmark, der have Mod til at gaa forbi en saadan Skabning. Nu kan man nok sige, ja, men saa kan det ikke bruges, men jeg siger da: lad dem saa bruge det i den kortere eller længere Tid, Solen er paa Himmelen; om Sommeren er det jo længe, om Vinteren er det ganske vist ikke saa længe. Jeg ser ingen Ulykke i en saadan Bestemmelse, thi jeg gaar ud fra, hvad jeg begyndte med at sige, at det ikke endnu er blevet et saadant Befordringsmiddel, at det har nogen nævneværdig Betydning for den store, hele Befolkning, men derimod kan det faa en skæbnesvanger Betydning for store Dele af Befolkningen, thi dersom — for at tage et Eksempel — hvert Automobil, der kører omkring i Landet, lad os sige, i Aaret 1903, kører en halv Snes Køretøjer i Vejgrøften, og blot et Individ ved hvert kommer til Skade, maaske bliver lemlæstet for hele Livet, for ikke at sige brækker Halsen, saa er denne Sport købt alt for dyrt, thi Sport er og bliver det, hvordan man vender og drejer det.

Jeg skal ikke trække Forhandlingerne ud, jeg ønsker blot at konstatere, at det, hvorom der her er Tale, er en Sport og ikke Nyttækørsel, i alt Fald ikke for Øjeblikket, og derfor tror jeg, at vi bør tage Hensyn til det store Flertal i Befolkningen, som ikke uden Grund frygter for dette ny Befordringsmiddel, fordi den har alt for mange Erfaringer for, hvilke skæbnesvangre Følger det kan føre med sig. Skulde Bestemmelserne blive for skarpe, bliver det den letteste Sag af Verden at faa dem lempede i en senere Rigsdagssamling. Dersom de derimod blive for lempelige nu, vil det blive meget vanskeligt at faa dem skærpede i Fremtiden. Derfor er det min Anskuelse: lad os skærpe dem saa meget som muligt nu, vi kunne altid faa dem lempede, det er en let Sag, og lad os ikke glemme, at dersom vi appellere til Befolkningen, saa ville — det er jeg vis paa — de fire Femtedele være rede til at stemme for, at dette nymodens Befordringsmiddel slet ikke skal have Lov til at passere foreløbig.

Formanden: Jeg beder om fornøden Stilhed under Forhandlingerne.